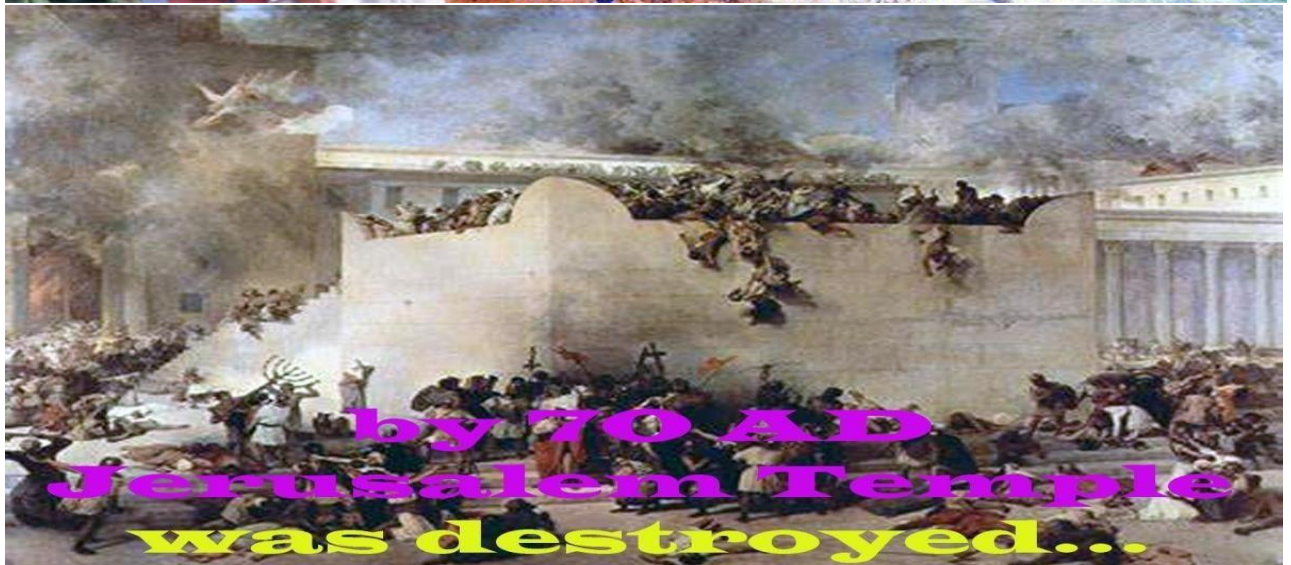

Chúa Nhật tuần XXXIII mùa thường niên năm C

- ⇒ **“Đây sẽ đến ngày bùng cháy lên như lò lửa: tất cả những kẻ kiêu căng và những người làm tội ác sẽ như rơm rạ, ngày ấy đến sẽ thiêu đốt họ, và không để sót lại cho họ cội rễ ngành chồi gì cả, Chúa các đạo binh phán như vậy.** Phần các người là những kẻ kính sợ thánh danh Ta, các người sẽ được Mặt Trời công chính mọc lên cho, mang theo sự cứu chữa trong cánh Người”. (Ml 4:1-2a)
- ⇒ Anh em thân mến, chính anh em biết phải noi gương chúng tôi thế nào, bởi vì chúng tôi đã không lười biếng lúc ở giữa anh em, cũng không ăn bám của ai, nhưng chúng tôi làm lụng khó nhọc vất vả đêm ngày, để không trở nên gánh nặng cho người nào trong anh em. Không phải chúng tôi không có quyền, nhưng là để nêu gương cho anh em, để anh em bắt chước chúng tôi. Bởi vì khi chúng tôi còn ở với anh em, chúng tôi đã truyền dạy anh em rằng: **“Nếu ai không muốn làm việc, thì đừng có ăn”.** **Vì chúng tôi nghe tin có một số người trong anh em sống nhàn cư, chẳng làm việc gì hết, nhưng lại dây mình vào mọi việc.** *Đối với những hạng người đó, chúng tôi mời gọi và khuyến cáo họ trong Chúa Giêsu Kitô, để họ yên hàn làm việc và dùng lương thực mình tìm ra.* (2Tx 3:7-12)
- ⇒ Khi ấy, có mấy người trầm trở về đền thờ được trang hoàng bằng đá tốt và những lễ vật quý, nên Chúa Giêsu phán rằng: **“Những gì các con nhìn ngắm đây, sau này sẽ đến ngày không còn hòn đá nào nằm trên hòn đá nào mà chẳng bị tàn phá”.** Bấy giờ các ông hỏi Người rằng: **“Thưa Thầy, bao giờ những sự ấy sẽ xảy ra, và cứ dấu nào mà biết những sự đó sắp xảy đến?”** Người phán: **“Các con hãy ý tứ kẻo bị người ta lừa dối. Vì chưng, sẽ có nhiều kẻ mạo danh Thầy đến mà tự xưng rằng: ‘Chính ta đây và thời giờ đã gần đến’.** Các con chớ đi theo chúng. Khi các con nghe nói có chiến tranh loạn lạc, các con đừng sợ, vì những sự ấy phải đến trước đã, nhưng chưa phải là hết đời ngay đâu”.
- Bấy giờ Người phán cùng các ông ấy rằng: **“Dân này sẽ nổi dậy chống lại dân kia, và nước này sẽ chống với nước nọ. Sẽ có những cuộc động đất lớn**

mọi nơi; sẽ có ôn dịch đói khát, những hiện tượng kinh khủng từ trên trời và những điềm lạ cả thể. Nhưng trước những điều đó, **người ta sẽ tra tay bắt bớ, ức hiếp và nộp các con đến các hội đường và ngục tù, điệu các con đến trước mặt các vua chúa quan quyền vì danh Thầy; các con sẽ có dịp làm chứng. Vậy các con hãy ghi nhớ điều này trong lòng, là chớ lo trước các con sẽ phải thừa lại thể nào. Vì chính Thầy sẽ ban cho các con miệng lưỡi và sự khôn ngoan, mọi kẻ thù nghịch các con không thể chống lại và bắt bẻ các con.** Cha mẹ, anh em, bà con, bạn hữu sẽ nộp các con, và có kẻ trong các con sẽ bị giết chết. Các con sẽ bị mọi người ghét bỏ vì danh Thầy. Nhưng dù một sợi tóc trên đầu các con cũng sẽ chẳng hư mất. Các con cứ bền đỗ, các con sẽ giữ được linh hồn các con”. (Lc 21:5-19)

+> “*Đây sẽ đến ngày bùng cháy lên như lò lửa: tất cả những kẻ kiêu căng và những người làm tội ác sẽ như rơm rạ, ngày ấy đến sẽ thiêu đốt họ, và không để sót lại cho họ cội rễ ngành chồi gì cả, Chúa các đạo binh phán như vậy.*” == Giáo xứ Hòa Hưng posted bài suy niệm về sự cố này như sau (xin được trích dẫn để ACE chúng ta cùng suy nguyện):

Đức Giêsu báo trước sự sụp đổ của thành Giêrusalem, viễn cảnh của ngày tận thế. Dân Israel không tin và không chấp nhận Đức Giêsu là Đấng Thiên Chúa sai đến. Họ dễ dàng nghe theo những giáo huấn của những kẻ giả hình, những người mạo danh Ngài. Đức Giêsu dạy phải tỉnh thức chờ đợi Ngài, chứ đừng bận tâm vì các điếm ấy. Bởi vì trước ngày tận thế, con người sẽ phải trải qua nhiều khốn khó: chiến tranh, đói kém, tai họa thiên nhiên... Đó là những thử thách đối với đức tin của Giáo Hội và mỗi Kitô hữu. Chúng ta hãy can đảm vượt qua và tỉnh thức chờ Chúa đến.

== “... *trước ngày tận thế, con người sẽ phải trải qua nhiều khốn khó: chiến tranh, đói kém, tai họa thiên nhiên... Đó là những thử thách đối với đức tin của Giáo Hội và mỗi Kitô hữu. Chúng ta hãy can đảm vượt qua và tỉnh thức chờ Chúa đến.*”

==Thông thường, chúng ta nghĩ rằng “ngày tận thế” là ngày cuối cùng của nhân loại và toàn thể sinh vật trên mặt đất cũng như là ngày cuối cùng của sự tồn tại của vũ trụ bao la bát ngát này... Nhưng tôi nghĩ rằng *Đó là những thử thách đối với đức tin của Giáo Hội và mỗi Kitô hữu*, của mỗi một anh chị em chúng ta, ngày THIÊN CHÚA TẠO HÓA GỌI “A, B, C... về với Ta!”. Liệu mỗi anh chị em chúng ta đã sẵn sàng đáp trả: “dạ! con đây!” và sẵn sàng chịu phán xét? = Đó là ngày **tận thế** của mỗi đời người tạo vật vậy!

+> “... Chúng tôi nghe tin có một số người trong anh em sống nhàn cư, chẳng làm việc gì hết, nhưng lại dẩy mình vào mọi việc.”

== Tiếng Việt chúng ta có câu: “**ở không dung là cội rễ mọi sự dữ**” (“Nhàn cư vi bất thiện”). Một cách nôm na, chúng ta thường nghe nói: “... *bộ không có gì làm sao mà cứ lo chuyện bao đồng?*...” Trong thời gian gần đây, phong trào đề cao sự “tự làm nở mặt nở mày, tự cho mình là mình tinh mần bạc, hoặc đại loại như vậy, hoặc tự cho mình là cha thiên hạ: đại khái “mày biết bố mày là ai không?” hoặc “mày biết tao là ai không?”, v.v... nhan nhản trên fb – Chúng ta không phủ nhận rằng có nhiều chuyện mới xem qua bị coi như là “chuyện bao đồng” nhưng thật ra, tùy hoàn cảnh và sự việc, tùy người huênh hoang bất mãn nóng giận phát ra câu “chuyện bao đồng” dường như để che đậy một điều gì có thể là tà ác, gian manh... vẫn thật có nhiều “chuyện bao đồng” cũng đáng được nể phục vì với ý định đề cao sự công bằng, hòa nhã, bảo vệ người yếu thế, v.v...

== “...*dẩy mình vào mọi việc*...” một cách vô tội vạ - nghĩa là như một trò chơi, bỡn cợt, quấy phá, chọc ghẹo của những tên vô lại ăn không ngồi rồi hoặc của những tên mà có lúc chúng ta nghe nói: ‘tên này sinh ra là để cho người ta chửi rửa là đồ phá đám quấy phá...’ Một trong nhiều “vấn đề xã hội” khi mới đến Pháp và Mỹ mà tôi KHÔNG THỂ HIỂU nổi, mà cũng không mừng tương được:

1. Tại Âu Châu, theo “search wwwbing.com”:

D'où viens-tu gitan, je viens de bohème
D'où viens-tu gitan, je viens d'Italie
Et toi beau gitan, de l'Andalousie
Et toi vieux gitan, d'où viens-tu
Je viens d'un pays qui n'existe plus
...

2. Tại Mỹ Châu “homeless” – vô gia cư...

== Một câu hỏi bùng lên trong trí tôi khi nghĩ đến vấn đề “nhàn cư - thất nghiệp”:
TẠI SAO? = Khi xem những photos trên, chắc hẳn một số Anh Chị Em không thể quên những hình ảnh thời vài tuần/ngày trước 30/4/75 tại Việt Nam, khi phải “chạy giặc”, cũng như những hình ảnh “vượt biên” = đường biển/đường bộ = sau 1975, và gần đây nhất, cảnh “di dân bất hợp pháp” tại các biên giới miền Nam Hoa Kỳ, cảnh “tị nạn chiến tranh” của dân Ukraina, v.v...

== Thiết nghĩ những hình này quá đủ để trả lời cho câu hỏi “TẠI SAO?” nêu trên. Tuy nhiên, ngay trong “thời bình – cứ cho là thời bình vì kể từ khi loài người hiện diện trên vũ trụ này, thì có khi nào loài người được hưởng cái gọi là “không khí thanh bình” đâu nhỉ? nói chỉ đến việc “ăn không ngồi rồi” : phúc tạp hơn nhiều! == Một số Anh Chị Em – coi như tị nạn cộng sản tại bất kỳ một quốc gia nào “không cộng sản” hoặc còn có tình người đón tiếp – chắc chưa quên sự lo lắng về tài chính, công ăn việc làm tại xứ lạ quê người khi mới được định cư... chưa quên nỗi băng khoăn tìm việc làm chứ đâu muốn mang mặc cảm “ăn bám” người ta nhỉ!

== Lẽ tất nhiên, tôi không ngoại lệ!

(xin trích một vài chi tiết về sự việc này từ hồi ký tập 2 như sau:) *Vấn đề “tiền bạc” là một vấn đề thật sự tế nhị ảnh hưởng và chi phối khá trầm trọng đến mối tương giao giữa con người nói chung, giữa cha mẹ con cái cũng như bạn bè thân hữu nói riêng trong cuộc sống. Một cộng đoàn tu sĩ cũng không ngoại lệ. Trong cộng đoàn Drancy, Huỳnh phụ tỉnh kiêm huynh trưởng cộng đoàn, Alexandre Lê Văn Ánh, dạy cơ khí tại trường La Salle Saint Dennis, đảm bảo lợi tức; Huỳnh Roger Vĩnh, nhập quốc tịch Pháp “trước thời hạn” - chỉ trong vòng một năm sau khi đến Pháp - và hưởng được tiền hưu cộng thêm trợ cấp an sinh xã hội “cao niên”, nên không cần*

lo nghĩ đến việc lợi tức để sinh sống; Huynh Bosco Bắc tìm được một chân dạy toán trong trường Collège des Enfants d'Autueil (tương đương trung học đệ nhất cấp) nên an tâm vui sống. Vẫn biết rằng tôi được hưởng “học bổng” để an tâm học hành, nhưng “học bổng” nói ở đây là tại Pháp học sinh, sinh viên được ghi danh đi học “hoàn toàn miễn phí”, còn tiền ăn, ở và các chi phí khác thì... “tự lực cánh sinh”. Tôi may mắn hưởng tiền trợ cấp của chính phủ trong thời gian mới đến, khả dĩ đem lại cho tôi sự an tâm học hành. Kể từ ngày tôi có giấy tờ hợp pháp chính thức chứng nhận tôi là “tị nạn chính trị dưới sự bảo hộ của Pháp” và Carte de Résidence (giá trị 10 năm) tại Pháp, tôi được chính phủ Pháp trợ cấp an sinh xã hội trong 6 tháng, 2000FF/tháng. Sau 6 tháng, nếu tìm việc không/chưa có thì được trợ cấp “thất nghiệp” thêm 6 tháng, 1500FF/tháng, với điều kiện mỗi tháng phải đệ trình “đơn xin làm việc” tại bất kỳ một hãng xưởng nào, hoặc nhà hàng hoặc Super Marché nào, và phải kèm theo giấy hồi âm “từ chối” của hãng xưởng hoặc nhà hàng đó.

Một năm trôi qua... Không còn trợ cấp, thất nghiệp vẫn hoàn thất nghiệp! Thú thật lắm lúc tôi nghĩ đến câu kinh thánh của thánh Phaolô **“Ai không chịu làm việc thì cũng đừng ăn!”** mà áy náy. Tôi suy nghĩ rằng “Nào có ai không chịu làm việc dù là mang danh ‘vô gia cư vô nghề nghiệp’ hay bị ghép hỗn danh là ‘mất dạy vô lương’? Công tâm mà nói, mỗi người có một trạng huống, một hoàn cảnh khác nhau...” Tuy nhiên, tôi vẫn lưu tâm đi tìm việc làm. Được một người bạn ở Sơ Tập Viện, Đồi La San Nha Trang trong thập niên 60, anh Antoine Nén - nay là linh mục tại họ đạo Pháp ở Compiègne - giới thiệu với người chị ruột, đang làm chủ một cây xăng trong vùng Drancy. Hai bên liên lạc và thỏa thuận đợi ngày giờ bắt đầu “bán xăng”. Ngày giờ đã đến, chị của linh mục Antoine Nén điện thoại về Nhà La San báo tin. Trời xui đất khiến thế nào mà Huynh trưởng Alexandre Ánh bắt điện thoại, nói chuyện chi tiết về việc làm và phán quyết dứt khoát: “Frère An cũng như Frère Bắc không thể và không được làm công việc này!” Thế là tiếp tục... thất nghiệp. Một sự xung đột ngoài ý muốn giữa Huynh Bosco Bắc và ban điều hành nhà trường đã khiến Huynh Bắc “mất dạy” và lẽ tất nhiên “vô lương”, trở thành thất nghiệp như tôi. Hai Huynh Đệ bốn ba nhiều nơi tìm việc làm. Theo dõi báo quảng cáo, tôi thấy mục “... de préférence, ceux d'origine d'Asie...” (... đặc biệt, những người gốc Á Đông...) Hai Huynh Đệ hấp tấp đến ghi danh. Thì ra, đó là “gò cửa

từng nhà, quảng cáo và bán nổi niêu soong chảo!” và lương bổng tính theo phần trăm số lượng bán được. Một nghề quá mới với hai Huỳnh Đệ, và thú thật không ai cảm thấy hợp với khả năng. Tôi cũng làm đơn xin việc tại Centre de Recherche Scientifique và được trả lời: “... *Ce n'est pas parce que vous n'êtes pas qualifié en tant que diplômé, mais parce que ce **Centre de Recherche Scientifique est de préférence pour les citoyens Français et nous en avons choisi un.***” (Không phải vì anh không đủ tiêu chuẩn về bằng cấp, nhưng Trung Tâm Nghiên Cứu Khoa Học này dành riêng cho những công dân Pháp và chúng tôi đã tuyển chọn một người rồi.)== Thất nghiệp vẫn hoàn thất nghiệp!...

== Tuy bài đọc 2 hôm nay, Chúa Nhật tuần 32 năm C (theo thư thứ hai thánh Phaolô gửi tín hữu Texalonika) không có ghi lại, nhưng tôi vẫn nhớ câu tiếp theo mà thánh Phaolô khuyên nhủ các tín hữu: “... **Phần Anh Em, anh em đừng sờn lòng làm việc thiện...**” (2Tx 3:13) là chất xúc tác giúp tôi tiếp tục cuộc sống “làm con... dâu” trong gia đình họ LA cho đến nay, và vẫn vui mừng hân hoan vui hạnh phúc sống với cộng đoàn Anh Em, “cùng chung và liên kết” lo cho việc giáo dục tuổi trẻ, v.v... mặc dù “mặc cảm ăn bám” nơi đất khách quê người chưa lu mờ...

== Cho đến nay, tới tuổi “gần đất xa trời”, tôi không ngừng **TẠ ƠN CHÚA – Ghi Ơn Anh Chị Em LA-Việt, LA-Phi, LA-Úc, LA-Pháp, LA-Mỹ... - đã, đang và chắc chắn sẽ tiếp nhận tôi như một người anh em, làm cho tôi vui mừng khi “nhìn lên” tuy chẳng bằng ai, “nhìn ngang” thì thấy anh chị em vui tươi hạnh phúc, và “nhìn xuống” thì TẠ ƠN CHÚA con được may mắn hưởng nhận quá nhiều hồng ân!**

+> “...Người ta sẽ tra tay bắt bớ, ức hiếp và nộp các con đến các hội đường và ngục tù, điệu các con đến trước mặt các vua chúa quan quyền vì danh Thầy; các con sẽ có dịp làm chứng... hãy ghi nhớ điều này trong lòng, là chớ lo trước các con sẽ phải thừa lại thể nào. Vì chính Thầy sẽ ban cho các con miệng lưỡi và sự khôn ngoan, mọi kẻ thù nghịch các con không thể chống lại và bắt bẻ các con...”

+> “... Hãy ghi nhớ điều này trong lòng, là chớ lo trước các con sẽ phải thừa lại thể nào. Vì chính Thầy sẽ ban cho các con miệng lưỡi và sự khôn ngoan, mọi kẻ thù nghịch các con không thể chống lại và bắt bẻ các con . Cha mẹ, anh em, bà con, bạn hữu sẽ nộp các con, và có kẻ trong các con sẽ bị giết chết. Các con sẽ bị mọi người ghét bỏ vì danh Thầy. Nhưng dù một sợi tóc trên đầu các con cũng sẽ chẳng hư mất. Các con cứ bền đỗ, các con sẽ giữ được linh hồn các con”.

== “...**chính Thầy sẽ ban cho các con miệng lưỡi và sự khôn ngoan, mọi kẻ thù nghịch các con không thể chống lại và bắt bẻ các con...**” – Tôi vui sướng tạ ơn **Thầy chí thánh đã hứa và đã thể hiện lời hứa** cho bản thân cá nhân tôi trong nhiều trường hợp “bị áp đảo tinh thần trong khi bị thẩm vấn” lúc mới bị bắt... vô có... Tuy vẫn bị “... *tra tay bắt bớ, ức hiếp...*” – như treo và còng hai tay ngoài cửa sổ phòng giam 3 lần, mỗi lần 3 ngày 3 đêm liên tục... và bị còng hai tay suốt 6 tháng [riêng Huynh trưởng Francois Ánh, ngoài việc bị treo lên cao, còn bị còng hai tay 6 tháng, đến lúc phải tháo còng chuyển trại nhưng bị đóng sét thì không mở khóa được mà phải dùng cưa sắt để cưa còng số 8 ra khỏi hai tay của Huynh trưởng!]

== Lời “chiến thắng” khích lệ/an ủi của Thầy chí thánh: “Anh Em hãy vững tâm! **THẦY ĐÃ THẮNG THẾ GIAN**” vẫn vang vang khắp nơi, trong mỗi lòng người...

VẠN TUỆ ĐỨC KI-TÔ ! HOAN HÔ ĐÁNG NHÂN DANH THIÊN CHÚA MÀ ĐẾN! == HOSANNA! ALLELUIA!